



---

TEKSTY PRZYJĘTE

---

**P9\_TA(2022)0128**

**Sytuacja w Afganistanie, w szczególności w zakresie praw kobiet**

**Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 7 kwietnia 2022 r. w sprawie sytuacji w Afganistanie, w szczególności sytuacji w zakresie praw kobiet (2022/2571(RSP))**

*Parlament Europejski,*

- uwzględniając swoje poprzednie rezolucje w sprawie Afganistanu,
- uwzględniając ogłoszenie przez talibów 7 września 2021 r. utworzenia rządu tymczasowego w Afganistanie,
- uwzględniając rezolucję ONZ nr 2626 (2022) z 17 marca 2022 r. w sprawie przedłużenia mandatu misji wspierającej ONZ w Afganistanie,
- uwzględniając komunikat prasowy Rady Bezpieczeństwa ONZ z 27 marca 2022 r.,
- uwzględniając listę osób nominowanych w 2021 r. do przyznawanej przez Parlament Europejski Nagrody im. Sacharowa za wolność myśli,
- uwzględniając Dni Kobiet Afgańskich, zorganizowane w Parlamencie Europejskim 1 i 2 lutego 2022 r.,
- uwzględniając oświadczenie przewodniczącego Delegacji Parlamentu Europejskiego do spraw Stosunków z Afganistanem z 23 marca 2022 r. w sprawie ogłoszenia przez talibów przedłużenia zakazu edukacji dla dziewcząt powyżej szóstej klasy oraz powiązane oświadczenie Wiceprzewodniczącego Komisji/Wysokiego Przedstawiciela Unii do Spraw Zagranicznych i Polityki Bezpieczeństwa (wiceprzewodniczącego/wysokiego przedstawiciela) z 23 marca 2022 r.,
- uwzględniając oświadczenie wiceprzewodniczącego/wysokiego przedstawiciela wydane w imieniu Unii Europejskiej 28 marca 2022 r. wzywające do niezwłocznego ponownego otwarcia szkół średnich dla dziewcząt,
- uwzględniając Powszechną deklarację praw człowieka,
- uwzględniając Konwencję ONZ dotyczącą statusu uchodźców z 1951 r.,
- uwzględniając Konwencję w sprawie likwidacji wszelkich form dyskryminacji kobiet z 1979 r.,

- uwzględniając Globalne porozumienie w sprawie bezpiecznej, uporządkowanej i legalnej migracji oraz Globalne porozumienie w sprawie uchodźców zawarte pod auspicjami ONZ w oparciu o Deklarację nowojorską w sprawie uchodźców i migrantów przyjętą jednogłośnie przez Zgromadzenie Ogólne ONZ 19 września 2016 r.,
  - uwzględniając wytyczne tematyczne UE dotyczące obrońców praw człowieka, propagowania i ochrony praw dziecka, przeciwdziałania przemocy wobec kobiet i dziewcząt oraz zwalczania wszelkich form dyskryminacji kobiet,
  - uwzględniając art. 132 ust. 2 i 4 Regulaminu,
- A. mając na uwadze, że w oświadczeniu z 21 marca 2022 r. talibskie Ministerstwo Edukacji ogłosiło, że „zobowiązuje się do zapewnienia wszystkim swoim obywatelom prawa do edukacji” i dąży do „eliminacji wszelkiego rodzaju dyskryminacji”;
  - B. mając na uwadze, że faktyczne władze Afganistanu zobowiązały się 15 stycznia 2022 r. do umożliwienia dziewczętom powrotu do szkoły na wszystkich poziomach po rozpoczęciu nowego roku szkolnego w drugiej połowie marca 2022 r.;
  - C. mając na uwadze, że 23 marca 2022 r. dziewczęta w Afganistanie miały powrócić do szkoły; mając na uwadze, że talibowie na czas nieokreślony rozszerzyli zakaz edukacji dziewcząt od siódmej klasy wzwyż do czasu podjęcia decyzji o tym, jakie mundurki są najstosowniejsze dla dziewcząt; mając na uwadze, że oznacza to odmowę dostępu do edukacji na poziomie średnim ponad milionowi dziewcząt i stanowi naruszenie podstawowego prawa wszystkich dzieci do edukacji, zapisanego w Powszechnej deklaracji praw człowieka;
  - D. mając na uwadze, że Afganistan zajmuje ostatnie miejsce na świecie pod względem wskaźnika dotyczącego kobiet, pokoju i bezpieczeństwa, co oznacza, że jest to kraj najbardziej niebezpieczny dla kobiet; mając na uwadze, że zgodnie ze specjalnymi procedurami ONZ przywódcy talibów próbują wyeliminować kobiety i dziewczęta z życia publicznego poprzez systematyczną dyskryminację i przemoc ze względu na płeć;
  - E. mając na uwadze, że od czasu przejścia władzy w kraju 15 sierpnia 2021 r. talibowie zamknęli Ministerstwo ds. Kobiet i przywrócili do istnienia Ministerstwo Promowania Cnot i Zapobiegania Występkom; mając na uwadze, że talibowie de facto znieśli wszystkie wcześniej egzekwowane przepisy, w tym przepisy chroniące kobiety, oraz narzucili surowe ograniczenia, jeżeli chodzi o prawo do pokojowego zgromadzania się, wolność słowa i prawo kobiet do pracy, edukacji i opieki zdrowotnej; mając na uwadze, że Afgańska Niezależna Komisja Praw Człowieka (AIHRC) została zamknięta po przejściu władzy przez talibów;
  - F. mając na uwadze, że zgodnie z nową dyrektywą kobiety afgańskie nie mogą podróżować na odległość przekraczającą 45 mil (72 km) od miejsca zamieszkania bez towarzystwa blisko spokrewnionego mężczyzny; mając na uwadze, że wcześniej, w listopadzie 2021 r., wydano dyrektywę, która zakazuje stacjom telewizyjnym nadawania programów z udziałem kobiet;
  - G. mając na uwadze, że pokojowe protesty na rzecz praw kobiet w Afganistanie są tłumione z użyciem siły; mając na uwadze, że obrońcy praw człowieka zostali uprowadzeni i nie przekazano żadnych informacji na temat ich miejsca pobytu pomimo

ponawianych apeli o ich uwolnienie; mając na uwadze, że osoby zwolnione z aresztu nadal obawiają się o swoje życie;

- H. mając na uwadze, że codziennie zgłaszane są przypadki łamania praw człowieka, w tym aresztowania, zatrzymania, uprowadzenia, tortury, groźby, wymuszenia, egzekucje pozasądowe i ataki na obrońców praw człowieka i członków ich rodzin; mając na uwadze, że wciąż absolutnie nikt nie ponosi odpowiedzialności za takie naruszenia; mając na uwadze, że szczególnie ucierpiały obrończynie praw człowieka; mając na uwadze, że obiektem ataków są w szczególności grupy mniejszościowe, takie jak społeczność Hazarów;
- I. mając na uwadze, że ubóstwo skłoniło afgańskie rodziny do aranżowania małżeństw i gromadzenia posagu dla córek, a także mając na uwadze, że od czasu wprowadzenia zakazu edukacji dla dziewcząt w Afganistanie odnotowano 500 % wzrost liczby małżeństw dzieci; mając na uwadze, że przed przejściem władzy przez talibów mężatkami było 35 % dziewcząt poniżej 18. roku życia i 9 % dziewcząt poniżej 15. roku życia;
- J. mając na uwadze, że Afganistan ma jeden z najwyższych na świecie współczynników umieralności niemowląt, a każdego roku tysiące kobiet umiera z powodu łatwych do uniknięcia przyczyn związanych z ciążą; mając na uwadze, że sytuacja społeczno-gospodarcza, która była niepewna już przed przejściem władzy przez talibów, drastycznie pogorszyła się pod ich rządami oraz wskutek pandemii COVID-19, poważnych susz i surowej zimy;
- K. mając na uwadze, że kryzys humanitarny w Afganistanie jest jednym z najszybciej pogłębiających się kryzysów na świecie i w nieproporcjonalnym stopniu dotyka kobiety i dziewczęta; mając na uwadze, że prawie 100 % afgańskich gospodarstw domowych prowadzonych przez kobiety boryka się z brakiem bezpieczeństwa żywnościowego; mając na uwadze, że nowa polityka wprowadzona przez rząd talibów znacznie ograniczyła zdolność kobiet do zarabiania na życie, pograżając je w jeszcze większym ubóstwie, co szczególnie dotknęło wiele kobiet, które mają na utrzymaniu gospodarstwo domowe;
- L. mając na uwadze, że według sprawozdania Międzynarodowej Organizacji ds. Migracji z marca 2022 r. ponad 1,258 mln Afgańczyków uciekło z kraju w 2021 r., czyli dwukrotnie więcej niż w ostatnich latach; mając na uwadze, że jednocześnie liczba osób wewnątrznie przesiedlonych powracających do domów wzrosła trzykrotnie, osiągając rekordową liczbę 3,06 mln powrotów w 2021 r.; mając na uwadze, że w całym regionie prawie 5 mln Afgańczyków pozostaje przesiedlonych poza krajem, z czego 90 % przebywa w Pakistanie i Iranie;
- M. mając na uwadze, że według Wysokiego Komisarza ONZ ds. Uchodźców 35 % kobiet i dziewcząt zgłosiło, że poszukując schronienia w sąsiednim Iranie i Pakistanie nie czuje się bezpieczna z powodu przemocy ze względu na płeć; mając na uwadze, że do szkół uczęszcza tam tylko 70 % dziewcząt, w porównaniu z 92 % chłopców;
- N. mając na uwadze, że UE zwiększyła wsparcie dla ludności, uruchamiając projekty o wartości ponad 268,3 mln EUR, które koncentrują się na zapewnieniu edukacji, zachowaniu źródeł utrzymania i ochronie zdrowia publicznego; mając na uwadze, że projekty te stanowią część ogólnego unijnego pakietu wsparcia o wartości 1 mld EUR

ogłoszonego przez Komisję w październiku 2021 r., który obejmuje pomoc dla uchodźców, migrantów i przesiedleńców wewnętrznych oraz wsparcie dla obrońców praw człowieka i organizacji społeczeństwa obywatelskiego;

- O. mając na uwadze, że według Reporterów bez Granic w Afganistanie zamknięto 231 mediów, czyli 40 % wszystkich mediów w kraju; mając na uwadze, że 80 % z 6 400 dziennikarzy, którzy stracili pracę, to kobiety; mając na uwadze, że wprowadzono ograniczenia zakazujące działalności mediów lokalnych i międzynarodowych, takich jak BBC, oraz że dochodziła do aresztowań, zatrzymań i pobić dziennikarzy;
- P. mając na uwadze, że sankcje wobec podmiotów i osób fizycznych związanych z talibami nie powinny uniemożliwiać transakcji finansowych związanych z pomocą humanitarną i świadczeniem podstawowych usług przez organizacje pozarządowe;
- Q. mając na uwadze, że do 15 sierpnia 2021 r. pod rządami byłej Republiki Afganistanu kobiety zajmowały wysokie stanowiska – były posłankami do Parlamentu, ministrami, sędziami, gubernatorami, prawniczkami i ambasadorami; mając na uwadze, że siły talibskie przymusowo usunęły prawowitych byłych urzędników rządowych i nie włączyły kobiet do swojego nowego nieuznanego faktycznego rządu; mając na uwadze, że te faktyczne władze nie stanowią inkluzywnej reprezentacji zróżnicowanego społeczeństwa Afganistanu;
- R. mając na uwadze, że agencje wywiadowcze ostrzegają, że Afganistan nie może stać się bezpieczną przystanią dla grup terrorystycznych;
- 1. jest głęboko zaniepokojony kryzysem humanitarnym i kryzysem w zakresie praw człowieka, który panuje w Afganistanie od czasu przejęcia władzy przez talibów; ponownie wyraża niezachwianą solidarność z ludnością Afganistanu i zaangażowanie na jej rzecz; podkreśla, że należy chronić podstawowych praw i wolności, z których Afgańczycy korzystali w ciągu ostatnich 20 lat;
- 2. ubolewa nad faktem, że od czasu przejęcia władzy przez talibów sytuacja kobiet i dziewcząt w Afganistanie stale się pogarsza; potępia ciągłe skupianie się talibów na eliminacji kobiet i dziewcząt z życia publicznego oraz odmawianiu im najbardziej podstawowych praw, w tym prawa do edukacji, pracy, przemieszczania się i opieki zdrowotnej;
- 3. w najostrejszych słowach potępia decyzję talibów o bezterminowym odroczeniu powrotu dziewcząt do szkoły powyżej szóstej klasy pomimo wcześniejszego zobowiązania do umożliwienia każdemu obywatelowi dostępu do edukacji; wzywa talibów do wycofania tych decyzji i ograniczeń dotyczących kobiet i dziewcząt oraz do ponownego otwarcia Ministerstwa ds. Kobiet;
- 4. podkreśla, że dla UE i jej państw członkowskich dostęp kobiet i dziewcząt do edukacji musi stanowić podstawowy warunek jakiegokolwiek dalszego dialogu z faktycznymi władzami afgańskimi;
- 5. wzywa talibów, aby wywiązali się z zobowiązania do zapewnienia prawa do edukacji wszystkim obywatelom Afganistanu, w tym kobietom i dziewczętom;
- 6. potępia represje talibów wobec pokojowych protestów na rzecz praw kobiet w Afganistanie; wzywa do natychmiastowego uwolnienia funkcjonariuszki policji Alii

Azizi, którą aresztowano w Heracie w październiku 2021 r., a także do uwolnienia wszelkich innych zatrzymanych działaczy na rzecz praw kobiet oraz do zaprzestania zastraszania i prześladowania tych działaczy; wzywa do położenia kresu prześladowaniom, groźbom i atakom skierowanym wobec nauczycieli i uczniów;

7. wzywa faktyczne władze do zagwarantowania wszystkim kobietom i dziewczętom pełnych praw i dostępu do opieki zdrowotnej w zakresie zdrowia reprodukcyjnego w całym Afganistanie;
8. wyraża poważne zaniepokojenie, że od czasu przejścia władzy przez talibów kobiety i dziewczęta są narażone na zwiększone ryzyko wyzysku, w tym ryzyko handlu w celu przymusowego małżeństwa, wykorzystywania seksualnego i pracy przymusowej; potępia przemoc i dyskryminację ze względu na płeć;
9. wzywa faktyczne władze afgańskie do utworzenia pluralistycznego rządu angażującego kobiety w proces decyzyjny na wszystkich szczeblach; podkreśla potrzebę opracowania nowej strategii UE wobec Afganistanu, uzależnionej od sytuacji kobiet i dziewcząt, aby konkretnie promować prawa kobiet i ich udział w życiu publicznym;
10. przypomina, że UE prezentuje jasno określone stanowisko w odniesieniu do wszelkich stosunków politycznych z talibami, bazujące na tematycznych poziomach odniesienia dotyczących zaangażowania w oparciu o zasadę przestrzegania praw człowieka wszystkich obywateli i zasadę praworządności; jest zdania, że od 15 sierpnia 2021 r. odnotowano jedynie pogorszenie tych poziomów odniesienia, co wyklucza jakiegokolwiek faktyczne uznanie rządu talibów;
11. uwzględniając rezolucję ONZ nr 2626 (2022) z 17 marca 2022 r., która przedłuża mandat misji wspierającej ONZ w Afganistanie; wzywa UE i jej państwa członkowskie do wsparcia mandatu specjalnego przedstawiciela sekretarza generalnego ds. Afganistanu, w tym poprzez współpracę ze wszystkimi odpowiednimi podmiotami i stronami afgańskimi, aby zapewnić ponowne otwarcie szkół bez dalszej zwłoki dla wszystkich dziewcząt;
12. odnotowuje rozmowy z Oslo ze stycznia 2022 r. między urzędnikami europejskimi i amerykańskimi a delegacją talibów, a także niedawne odwołanie przez USA spotkania w Dosze w odpowiedzi na decyzję talibów o nieotwarceniu szkół dla dziewcząt; podkreśla, że we wszelkich dalszych rozmowach krajowych z talibami muszą uczestniczyć przedstawicielki afgańskich kobiet;
13. wzywa UE i jej państwa członkowskie do wspierania i ochrony osób uciekających z Afganistanu; ponownie podkreśla potrzebę ochrony statusu afgańskich prawniczek, liderów społeczeństwa obywatelskiego, artystów, sportowców i innych osób podatnych na zagrożenia, zwłaszcza tych, których życie jest zagrożone, takich jak osoby LGBTQI+; ponawia apel o specjalny program wizowy, wzmocnione programy przesiedleń i skuteczną gwarantowaną ochronę uchodźców afgańskich;
14. podkreśla, że należy zająć się problemem przemocy ze względu na płeć, której doświadczają afgańskie kobiety i dziewczęta w krajach przyjmujących, zwłaszcza w Iranie i Pakistanie, a także zapewnić im możliwość uczęszczania do szkoły, uczestnictwa w rynku pracy i dostępu do usług zdrowotnych, w tym usług w zakresie zdrowia psychicznego; przypomina, że uchodźcy i osoby przejeżdżające tranzytem są

szczególnie narażone na przemoc ze względu na płeć; w związku z tym wzywa do zwiększenia finansowania organizacji humanitarnych i agencji zajmujących się ochroną takich osób;

15. wzywa państwa do natychmiastowego zaprzestania odsyłania osób do Afganistanu lub krajów trzecich, w których istnieje ryzyko odesłania do Afganistanu; wzywa do ścisłego monitorowania sytuacji obywateli Afganistanu, którzy już zostali odesłani, w szczególności dzieci;
16. ubolewa z powodu rosnącej liczby doniesień o zabójstwach, prześladowaniach i zastraszaniu mniejszości etnicznych i religijnych;
17. jest głęboko zaniepokojony, że talibowie ponownie zapewniają bezpieczną przystań grupom terrorystycznym; nalega, aby talibowie i faktyczne władze Afganistanu wywiązywały się ze swoich zobowiązań w zakresie zwalczania terroryzmu;
18. przypomina swoje polecenie skierowane do Europejskiej Służby Działań Zewnętrznych (ESDZ), aby poinformowała przywódców Pakistanu, że odpowiadają za bezpieczeństwo i stabilność w Afganistanie oraz że muszą wykorzystać swój wpływ na talibów, aby osiągnąć te cele, w tym zapewnić podstawowe prawa człowieka afgańskim kobietom i dziewczętom;
19. potwierdza potrzebę wzmocnienia przez UE współpracy z krajami Azji Środkowej i wsparcia ich konstruktywnej, praktycznej roli w przyjmowaniu uchodźców afgańskich; podkreśla, że współpraca ta nie powinna osłabiać obrony podstawowych wartości i praworządności przez UE;
20. podkreśla, że wyzwolenie kobiet i dziewcząt pozostanie niemożliwe do osiągnięcia dopóki trwać będzie katastrofa humanitarna; wzywa UE i jej państwa członkowskie do zajęcia się czynnikami napędzającymi obecny kryzys humanitarny poprzez dołożenie wszelkich starań w celu zwiększenia pomocy humanitarnej, stosowania podejścia uwzględniającego aspekt płci, przywrócenia płynności i utrzymania podstawowych usług społecznych; wzywa do odmrożenia afgańskich aktywów i zwiększenia wsparcia finansowego dla takich programów jak program pomocy Dyrekcji Generalnej Komisji Europejskiej ds. Partnerstw Międzynarodowych (DG INTPA), który koncentruje się na podstawowych potrzebach i źródłach utrzymania, oraz Fundusz Powierniczy Banku Światowego na rzecz Odbudowy Afganistanu; podkreśla, że finansowanie humanitarne powinno być udostępniane za pośrednictwem funkcjonującego systemu bankowego i przekazywane w elastyczny sposób wiarygodnym organizacjom pozarządowym i organizacjom lokalnym działającym w Afganistanie, w tym lokalnym organizacjom kobiecym;
21. odnotowuje przywrócenie minimalnej obecności delegatury UE w Kabulu na potrzeby koordynowania pomocy humanitarnej i monitorowania sytuacji humanitarnej; zdecydowanie podkreśla, że nie oznacza to uznania reżimu talibów przez UE;
22. ubolewa nad faktem, że 31 marca 2022 r. międzynarodowi darczyńcy, w tym UE i jej państwa członkowskie, zadeklarowali jedynie 2,44 mld USD w odpowiedzi na apel ONZ o zebranie 4,4 mld USD na potrzeby oenwentowskiego planu pomocy humanitarnej na 2022 r. w celu zapewnienia pomocy humanitarnej w Afganistanie; wzywa Komisję do przeznaczenia odpowiednich i konkretnych funduszy na programy i

projekty w zakresie praw kobiet oraz do wdrożenia tych programów i projektów w ramach kompleksowego i długoterminowego zobowiązania do wspierania praw człowieka i praw kobiet w Afganistanie;

23. podkreśla potrzebę nieograniczonego dostępu pomocy humanitarnej w celu zadbania o to, aby przewidziane środki finansowe faktycznie docierały do poszkodowanych; zachęca UE i jej państwa członkowskie do odpowiedniego przeglądu i dostosowania obecnych środków; przypomina, że pomoc humanitarna musi być neutralna, bezstronna, bezkonfliktowa i niezależna oraz że nigdy nie powinna podlegać żadnym warunkom; wzywa Radę, Komisję i ESDZ do konsekwentnego podkreślania, że świadczenie pomocy humanitarnej nie jest uzależnione od spełnienia określonych przez Radę pięciu kryteriów dotyczących współpracy z talibami;
24. wzywa UE i jej państwa członkowskie, aby w świetle oenztowskiego spotkania darczyńców wysokiego szczebla poświęconego wspieraniu pomocy humanitarnej w Afganistanie, które odbyło się 31 marca 2022 r., podjęły dalsze kroki w celu zwiększenia przejrzystości i skuteczności pomocy humanitarnej; uważa w związku z tym, że zasadnicze znaczenie ma zapewnienie dostępu do finansowania pomocy humanitarnej za pośrednictwem funkcjonalnego systemu bankowego, aby dostarczyć środki wiarygodnym organizacjom pozarządowym działającym w kraju;
25. wyraża uznanie dla odwagi dziewcząt i kobiet biorących udział w protestach; wzywa ESDZ i Komisję, by nawiązali kontakt z faktycznymi władzami Afganistanu i domagali się informacji na temat miejsca pobytu działaczy na rzecz praw kobiet, co do których podejrzewa się, że zostali zatrzymani i zaginęli, oraz by zaapelowali o ich natychmiastowe i bezwarunkowe uwolnienie; domaga się od talibów, by natychmiast zaprzestali tych arbitralnych i pozasądowych praktyk oraz by zapewnili swobodę pokojowego gromadzenia się i wolność słowa;
26. wzywa UE i jej państwa członkowskie do zwiększenia wsparcia dla działaczy na rzecz praw kobiet w Afganistanie oraz do pełnego wdrożenia wytycznych UE w sprawie obrońców praw człowieka, między innymi przez zapewnienie rozliczalności za naruszenia w drodze prywatnego i publicznego rzecznictwa w indywidualnych przypadkach;
27. wzywa do zapewnienia nowemu specjalnemu sprawozdawcy ds. sytuacji w zakresie praw człowieka w Afganistanie wystarczających środków finansowych, wiedzy fachowej i wsparcia dyplomatycznego, aby mógł on wypełniać swój mandat; wzywa Radę Praw Człowieka ONZ do powołania niezależnej międzynarodowej komisji śledczej dysponującej wieloletnim mandatem i odpowiednimi zasobami do dokumentowania, zgłaszania i gromadzenia dowodów naruszeń, w tym naruszeń praw kobiet;
28. z zadowoleniem przyjmuje uruchomienie Forum Afgańskich Liderów Politycznych; wzywa Komisję i ESDZ do ułatwienia organizacji pierwszej międzynarodowej konferencji kobiet afgańskich, tak aby ich głos został wysłuchany w Afganistanie i na arenie międzynarodowej, aby odbudować sieci kobiet i wesprzeć prace Forum Afgańskich Liderów Politycznych w sposób bardziej inkluzywny; popiera utworzenie Afgańskiego Uniwersytetu Online na Uchodźstwie przy wsparciu finansowym ze strony UE;

29. zwraca się do afgańskich parlamentarzystów, byłych urzędników rządowych i działaczy społeczeństwa obywatelskiego, w szczególności osoby nominowane do Nagrody im. Sacharowa za wolność myśli za 2021 r., o aktywne zaangażowanie się we współpracę z Delegacją Parlamentu Europejskiego do spraw Stosunków z Afganistanem, odpowiednimi komisjami i innymi organami w celu zadbania o to, by unijna polityka wsparcia Afganistanu odpowiadała potrzebom ludności afgańskiej;
30. popiera apele afgańskiego społeczeństwa obywatelskiego, w szczególności uczestników Dni Kobiet Afgańskich w Parlamencie Europejskim, o to, by pociągnąć faktyczne władze afgańskie do odpowiedzialności za wcześniejsze zbrodnie i nie zapominać o dokonanych przez nie okrucieństwach;
31. zobowiązuje swoją przewodniczącą do przekazania niniejszej rezolucji Radzie, Komisji, Wiceprzewodniczącemu Komisji/Wysokiemu Przedstawicielowi Unii do Spraw Zagranicznych i Polityki Bezpieczeństwa, członkom afgańskiego Zgromadzenia Narodowego, Radzie Praw Człowieka ONZ i przedstawicielstwu politycznemu talibów w Dosze.